

Försäkringskassan har i ett ärende om ersättning enligt lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring underlåtit att meddela ett formellt beslut med anledning av en begäran om provisoriskt beslut. Även fråga om lång handläggningstid

---

I en anmälan till JO klagade AA på hanteringen av hennes ärende om sjukersättning.

Försäkringskassans journalanteckningar i ärendet lånades in. Försäkringskassan anmodades därefter att yttra sig över handläggningen av AA:s ansökan om förlängd sjukersättning. I sitt remissvar anförde Försäkringskassan, såvitt här är av intresse, följande.

Försäkringskassan i Värmland har under sommaren och hösten 2007 haft problem och inte klarat handläggningen på ett önskvärt sätt när det gäller ansökningar av sjuk- och aktivitetsersättningar. På grund av handlägggarbyten har ärendehanteringen fördröjts, vilket är den huvudsakliga anledningen i AA:s ärende.

Angående förfrågan från AA den 5 september om provisoriskt beslut så skulle handläggaren direkt ha vänt sig till föredraganden i socialförsäkringsnämnden som beslutar i dessa ärenden på delegation av socialförsäkringsnämnden oavsett beviljande eller avslag. Tyvärr blev inte detta gjort och det provisoriska beslutet blev därmed försenat.

AA gavs tillfälle att kommentera remissvaret.

I sitt beslut den 4 april 2008 anförde *JO Nordenfelt* i bedömningsdelen följande.

JO Pennlöv har i ett tidigare beslut den 17 september 1997 (JO 1998/99 s. 387) uttalat följande beträffande frågan om meddelandet av provisoriska beslut.

I 20 kap. 2 a lagen (1962:381) om allmän försäkring (AFL) jämfört med 8 kap. 3 § lagen (1976:380) om arbetsskadeförsäkring anges att försäkringskassan om det inte utan betydande dröjsmål kan avgöras om rätt till ersättning föreligger, men det finns sannolika skäl för att sådan rätt föreligger, skall besluta att ersättning skall betalas ut med skäligt belopp om detta är av väsentlig betydelse för den försäkrade.

Av utredningen framgår att försäkringskassan inte har meddelat något formellt beslut med anledning av BB:s begäran om förskottsutbetalning av livräntan, utan enbart underrättat honom om att försäkringskassan inte skulle göra någon utbetalning. Detta har inneburit att BB saknat möjlighet att få sin begäran överprövad. Försäkringskassans underlåtenhet att meddela beslut kan inte undgå kritik från min sida.

Med anledning av vad Försäkringskassan anför i det nu aktuella fallet, om att det är föredraganden som fattar provisoriska beslut ”oavsett beviljande eller avslag”, vill jag göra följande förtydligande. För att ett provisoriskt beslut över huvud taget ska kunna fattas i ett ansökningsärende krävs att det finns sannolika skäl för att rätt till den sökta ersättningen föreligger (20 kap. 2 a AFL). Om den försäkrade har begärt ett provisoriskt beslut och förutsättningar för att meddela ett sådant saknas ska kassan meddela den försäkrade detta i form av ett beslut. Beslutet ska vara försett med fullföljdshänvisning.

Av utredningen framgår att AA:s sjukersättning löpte ut den 31 juli 2007 och att hon i god tid dessförinnan, den 15 maj 2007, hade inkommit till Försäkringskassan med en komplett ansökan om fortsatt hel sjukersättning. Den 3 oktober 2007 fattade Försäkringskassan ett provisoriskt beslut om förlängning och den 17 december 2007 beslutade kassan slutligt att bevilja AA fortsatt hel tidsbegränsad sjukersättning. Den totala handläggningstiden uppgick således till sju månader, vilket är en oacceptabelt lång tid. Försäkringskassan kan inte undgå kritik för sin hantering av ärendet.